

32002L0022

L 108/51

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

24.4.2002

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/22/ES
ze dne 7. března 2002
o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací
(směrnice o univerzální službě)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽⁴⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Liberalizace odvětví telekomunikací a rostoucí hospodářská soutěž a rozšiřování možností výběru komunikačních služeb probíhají ruku v ruce se souběžnými opatřeními k vytvoření harmonizovaného předpisového rámce, který zajišťuje poskytování univerzální služby. Koncepte univerzální služby by se měla postupně vyvíjet tak, aby se v ní promítal technologický pokrok, vývoj trhu a změny v uživatelské poptávce. Předpisový rámec vytvořený v roce 1998 pro účely plné liberalizace telekomunikačního trhu ve Společenství vymezil minimální rozsah povinností univerzální služby a zavedl pravidla pro výpočet jejích nákladů a financování.
- (2) Podle článku 153 Smlouvy má Společenství přispívat k ochraně spotřebitelů.
- (3) Společenství a jeho členské státy přijaly závazky vyplývající z předpisového rámce pro telekomunikační sítě a služby v souvislosti s dohodou o základních telekomunikacích Světové obchodní organizace (WTO). Každý členský stát WTO má právo vymezit druh povinnosti univerzální služby, kterou chce zachovat. Takové povinnosti

nebudou samy o sobě považovány za protisoutěžní za předpokladu, že budou spravovány průhledným, nediskriminačním a z hlediska hospodářské soutěže neutrálním způsobem a že nebudou zatěžovat více, než je nezbytné pro druh univerzální služby vymezené členským státem.

- (4) Zajišťování univerzální služby (tj. poskytování vymezeného minimálního souboru služeb všem koncovým uživatelům za dostupnou cenu) může zahrnovat poskytování některých služeb pro některé koncové uživatele za ceny, které se liší od cen, které vyplývají z běžných podmínek na trhu. Náhrady podnikům určeným k poskytování takových služeb za takových okolností však nemusí vést k narušení hospodářské soutěže za předpokladu, že budou určeným podnikům uhrazeny vzniklé zvláštní čisté náklady, a za předpokladu, že zátěž čistých nákladů bude uhrazena konkurenčně neutrálním způsobem.
- (5) Na konkurenčním trhu by se měly některé povinnosti vztahovat na všechny podniky poskytující veřejně přístupné telefonní služby v pevných místech a jiné by se měly vztahovat pouze na ty podniky, které mají významnou tržní sílu nebo které byly určeny jako poskytovatelé univerzální služby.
- (6) Koncový bod sítě představuje pro účely regulace hranic mezi předpisovým rámcem pro sítě a služby elektronických komunikací a mezi předpisy pro telekomunikační koncová zařízení. Za vymezení polohy koncového bodu sítě je odpovědný vnitrostátní regulační orgán, popřípadě na základě návrhu daných podniků.
- (7) Členské státy by měly i nadále zajišťovat, aby služby uvedené v kapitole II byly poskytovány v kvalitě stanovené pro všechny koncové uživatele na jejich území bez ohledu na jejich zeměpisné umístění a s přihlédnutím ke zvláštním vnitrostátním podmínkám za dostupnou cenu. Členské státy mohou v souvislosti s povinnostmi univerzální služby a s přihlédnutím ke zvláštním vnitrostátním podmínkám přijímat zvláštní opatření pro spotřebitele ve venkovských nebo zeměpisně izolovaných oblastech, aby jim zajistily přístup ke službám, které jsou uvedeny v kapitole II, a cenovou dostupnost těchto služeb, jakož i zajistily přístup za stejných podmínek, zejména pro starší osoby, zdravotně

(1) Úř. věst. C 365 E, 19.12.2000, s. 238 a Úř. věst. C 332 E, 27.11.2001, s. 292.

(2) Úř. věst. C 139, 11.5.2001, s. 15.

(3) Úř. věst. C 144, 16.5.2001, s. 60.

(4) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 13. června 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 17. září 2001 (Úř. věst. C 337, 30.11.2001, s. 55) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku). Rozhodnutí Rady ze dne 14. února 2002.

- postížené osoby a osoby se zvláštními sociálními potřebami. Taková opatření mohou zahrnovat i opatření zaměřená přímo na spotřebitele se zvláštními sociálními potřebami, která zajišťují podporu pro vymezené spotřebitele, např. prostřednictvím zvláštních opatření přijatých po posouzení individuálních žádostí, jako je například splácení dluhů.
- (8) Základním požadavkem univerzální služby je poskytovat uživatelům na jejich žádost připojení k veřejné telefonní síti v pevném místě za dostupnou cenu. Požadavek se omezuje na jednu úzkopásmovou síťovou přípojku, jejíž poskytování může být omezeno členskými státy na místo hlavního místa/hlavního bydlíště koncového uživatele, přičemž se nevztahuje na digitální síť integrovaných služeb (ISDN), poskytující dvě nebo více spojení, která se mohou využívat současně. Neměla by existovat žádná omezení týkající se technických prostředků, které umožňují použití drátových nebo bezdrátových technologií, jimiž se spojení zajišťuje, ani žádná další omezení týkající se části povinností nebo všech povinností univerzální služby ukládaných operátorovi. Přípojky k veřejné telefonní síti v pevném místě by měly umožňovat hlasovou a datovou komunikaci při rychlostech uspokojivých pro přístup k on-line službám, jako jsou služby poskytované prostřednictvím veřejného Internetu. Rychlost přístupu uživatele k Internetu, kterou bude mít daný uživatel, závisí na řadě faktorů, mimo jiné na poskytovateli (poskytovatelích) internetového připojení i na dané aplikaci, pro kterou se přípojka využívá. Rychlost přenosu dat, které lze dosáhnout na úzkopásmové přípojce k veřejné telefonní síti, závisí na možnostech koncového zařízení účastníka, jakož i na přípojce. Z tohoto důvodu není vhodné nařizovat konkrétní rychlosti přenosu dat nebo bitů na úrovni Společenství. Modemy pro hovorové pásmo dostupné v současné době umožňují obvykle rychlost přenosu dat 56 kbit/s a využívají automatického přizpůsobování rychlosti přenosu dat, aby se přizpůsobily proměnlivé kvalitě linky s tím, že dosahovaná rychlost přenosu dat může být nižší než 56 kbit/s. Musí být vytvořen určitý prostor pro to, aby členské státy na jedné straně mohly popřípadě přijmout opatření k zajištění toho, že přípojky mohou podporovat uvedené rychlosti přenosu dat, ale aby na druhé straně popřípadě mohly povolit i rychlost přenosu dat pod horní hranici rychlosti 56 kbit/s, například s využitím vlastností bezdrátových technologií (včetně buňkových bezdrátových sítí) k poskytování univerzální služby pro větší část obyvatelstva. To může být zvlášť důležité v některých přístupujících zemích, v nichž je hustota připojení domácností tradičními telefonními přípojkami relativně nízká. Ve zvláštních případech, kdy je připojení k veřejné telefonní síti v pevném místě zjevně nedostačující k uspokojivému připojení k Internetu, by měly mít členské státy možnost požadovat zvýšení úrovně připojení na takovou úroveň, jaká je dostupná pro většinu účastníků, tak aby byly podporovány rychlosti přenosu dat postačující k přístupu na Internet. Pokud taková zvláštní opatření způsobí zatížení dotyčných spotřebitelů čistými náklady, může být čistý dopad zahrnut do výpočtu čistých nákladů spojených s povinnostmi univerzální služby.
- (9) Ustanovení této směrnice nebrání, aby členské státy určily různé podniky pro zajišťování prvků sítě a poskytování dílčích služeb univerzální služby. Od určených podniků, které zajišťují prvky sítě, lze požadovat, aby zajistily takovou výstavbu a provoz a údržbu, která je nezbytná a přiměřená pro splnění všech přiměřených žádostí o přípojku v pevném místě k veřejné telefonní síti a o přístup k veřejně přístupným telefonním službám v pevném místě.
- (10) Dostupnou cenou se rozumí cena stanovená členskými státy na vnitrostátní úrovni s přihlédnutím ke zvláštním vnitrostátním podmínkám; tato cena může zahrnovat stanovení jednotných sazeb bez ohledu na místo nebo stanovení zvláštních sazeb pro uspokojování potřeb uživatelů s nízkým příjmem. Cenová dostupnost pro jednotlivé spotřebitele souvisí s jejich schopností sledovat a ovlivňovat své výdaje.
- (11) Účastnické seznamy a informační služba o účastnických číslech představují základní prostředek pro přístup k veřejně přístupné telefonní službě a jsou součástí povinnosti univerzální služby. Uživatelé a spotřebitelé si přejí úplné účastnické seznamy a informační službu o účastnických číslech, která obsahuje všechny zveřejňované telefonní účastníky a jejich čísla (včetně pevných a mobilních čísel) a chtějí, aby tyto informace byly předkládány nepreferenčním způsobem. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/66/ES ze dne 15. prosince 1997 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví telekomunikací⁽¹⁾ zajišťuje právo účastníků na soukromí s ohledem na uvádění jejich osobních údajů ve veřejném účastnickém seznamu.
- (12) Pro občana je důležité, aby byl zabezpečen dostatečný počet veřejných telefonních automatů, a pro uživatele, aby mohli volat na čísla tísňového volání, zejména na jednotné evropské číslo tísňového volání („112“), bezplatně z libovolného telefonního přístroje, včetně veřejných telefonních automatů, bez použití jakýchkoli platebních prostředků.

(1) Úř. věst. L 24, 31.1.1998, s. 1.

Nedostatečná informovanost o existenci čísla „112“ snižuje dodatečnou bezpečnost občanů, která je zajištěna existencí tohoto čísla na evropské úrovni, zvláště při jejich cestách do jiných členských států.

- (13) Členské státy by měly přijmout vhodná opatření, aby uživatelům zdravotně postiženým a uživatelům se zvláštními sociálními potřebami zaručily přístup ke všem veřejně přístupným telefonním službám v pevném místě a jejich cenovou dostupnost. Zvláštní opatření pro zdravotně postižené uživatele mohou popřípadě zahrnovat zajištění dostupnosti veřejných telefonních přístrojů, veřejných textových telefonních přístrojů nebo odpovídající opatření pro osoby neslyšící nebo osoby s vadou řeči, poskytování služeb jako je informační služba o účastnických číslech nebo odpovídající bezplatná opatření pro nevidomé nebo částečně zrakově postižené osoby a poskytování podrobných rozpisů účtů v alternativním formátu na žádost pro nevidomé nebo částečně zrakově postižené osoby. Mohou být rovněž přijímána i zvláštní opatření umožňující uživatelům zdravotně postiženým a uživatelům se zvláštními sociálními potřebami přístup k tísňovým službám „112“ a dát jim podobnou možnost výběru mezi různými operátory nebo poskytovateli služeb jako mají ostatní spotřebitelé. Pro řadu parametrů byly vypracovány normy kvality služby, aby bylo možno posoudit kvalitu služeb poskytovaných účastníkům a posoudit, jak si vedou určené podniky plnící povinnosti univerzální služby při plnění těchto norem. Normy kvality služby s ohledem na zdravotně postižené uživatele zatím neexistují. Měly by být vypracovány výkonnostní normy a odpovídající parametry pro zdravotně postižené uživatele, jak je stanoveno v článku 11 této směrnice. Vnitrostátní regulační orgány by navíc měly být oprávněny požadovat zveřejňování údajů o výkonnosti vztahujících se ke kvalitě služby, jakmile budou takové normy a parametry vypracovány. Poskytovatel univerzální služby by neměl přijímat opatření bránící uživatelům v plném využívání výhod služeb nabízených jinými operátory sítí nebo poskytovateli služeb spolu s jeho vlastními službami nabízenými jako součást univerzální služby.
- (14) Důležitost přístupu k veřejné telefonní síti a jejího využívání v pevném místě je taková, že by měly být přístupné každému, kdo o ně odůvodněně požádá. V souladu se zásadou subsidiarity je záležitostí členských států rozhodnout podle objektivních kritérií, kterým podnikům budou uloženy povinnosti univerzální služby pro účely této směrnice, přičemž se popřípadě bere v úvahu způsobnost a ochota podniků převzít všechny povinnosti univerzální služby nebo jejich část. Je důležité, aby byly povinnosti univerzální služby plněny co nejúčinnějším způsobem tak, aby uživatelé obecně platili ceny, které odpovídají účelně vynaloženým nákladům. Obdobně je důležité, aby operátoři univerzální služby zachovávali integritu sítě, jakož i kontinuitu a kvalitu služby. Rozvoj intenzivnější hospodářské soutěže a větší možnosti výběru nabízí více možností k tomu, aby všechny povinnosti univerzální služby nebo jejich část poskytovaly jiné podniky než podniky s významnou tržní silou. Proto by mohly být povinnosti univerzální služby v některých případech přiděleny operátorům, kteří prokazují nákladově nejefektivnější způsoby poskytování přístupu a služeb, včetně využití konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení. Odpovídající povinnosti by mohly být zařazeny jako podmínky do oprávnění poskytovat veřejně přístupné služby.
- (15) Členské státy by měly sledovat situaci spotřebitelů z hlediska jimi využívaných veřejně přístupných telefonních služeb a zejména z hlediska cenové dostupnosti. Cenová dostupnost telefonní služby souvisí s informacemi, které obdrží uživatelé ohledně výdajů na hovorné, jakož i relativní náklady na hovorné v porovnání s jinými službami, a rovněž souvisí s jejich schopností kontrolovat výdaje. Cenovou dostupností se tedy rozumí poskytnutí práv spotřebitelům prostřednictvím povinností uložených podnikům určeným k plnění povinností univerzální služby. Tyto povinnosti zahrnují určitou úroveň podrobného rozpisu účtů, možnost spotřebitele selektivně blokovat určitá volání (jako jsou volání s vysokou cenou za služby se zvýšenou sazbou), možnost spotřebitelů kontrolovat výdaje formou předplatného a možnost spotřebitelů započíst počáteční poplatky za připojení. Taková opatření si mohou vyžádat přezkoumání a změnu s ohledem na vývoj trhu. Současné podmínky nezaručují požadavek, aby operátoři mající povinnosti univerzální služby upozornili účastníky na to, že předem stanovený limit výdajů byl překročen, nebo že dochází k neobvyklému charakteru volání. Budoucí přezkoumání příslušných právních předpisů by mělo posoudit, zda je třeba účastníky na tyto situace upozorňovat.
- (16) S výjimkou případů soustavného opožděného placení nebo neplacení účtů by měli být spotřebitelé chráněni před okamžitým odpojením od sítě z důvodů nezaplacení účtu, a zejména v případě sporů o výši účtů za služby se zvýšenou sazbou by měli mít až do vyřešení sporu nadále přístup k základním telefonním službám. Členské státy mohou rozhodnout, že takový přístup může být nadále poskytován pouze tehdy, pokud účastník nadále platí poplatky za pronájem účastnického vedení.
- (17) Kvalita a cena jsou klíčovými faktory na konkurenčním trhu a vnitrostátní regulační orgány by měly být schopny sledovat dosahovanou kvalitu služby u podniků, kterým byly uloženy povinnosti univerzální služby. Ve vztahu ke kvalitě služby dosahované takovými podniky měly by být

vnitrostátní regulační orgány schopny přijímat vhodná opatření tam, kde je považují za nezbytná. Vnitrostátní regulační orgány by měly být rovněž schopny sledovat dosahovanou kvalitu služeb ostatních podniků, které zajišťují veřejné telefonní sítě a/nebo poskytují veřejně přístupné telefonní služby uživatelům v pevných místech.

(18) Členské státy by měly v případě potřeby zavést mechanismy pro financování čistých nákladů na povinnosti univerzální služby v těch případech, kdy je prokázáno, že tyto povinnosti lze plnit pouze se ztrátou nebo za čisté náklady, které spadají mimo běžné obchodní standardy. Je důležité zajistit, aby se výpočet čistých nákladů na povinnosti univerzální služby prováděl řádně a aby jakékoli financování bylo prováděno s minimálními rušivými dopady na trh a podniky, a bylo slučitelné s články 87 a 88 Smlouvy.

(19) Každý výpočet čistých nákladů na univerzální službu by měl náležitě zohlednit náklady a výnosy, jakož i nehmotné výhody plynoucí z poskytování univerzální služby, ale neměl by bránit obecnému cíli zajistit, aby struktury cenových relací odrážely náklady. Jakékoli čisté náklady na povinnosti univerzální služby by se měly vypočítávat na základě průhledných postupů.

(20) Zohledněním nehmotných výhod se rozumí, že peněžní odhady nepřímých výhod, které má podnik v důsledku svého postavení poskytovatele univerzální služby, by měl být odečten od přímých čistých nákladů na povinnosti univerzální služby s cílem určit zátěž celkových nákladů.

(21) Jestliže nějaká povinnost univerzální služby představuje nespravedlivou zátěž pro podnik, je vhodné umožnit členským státům zavedení mechanismů pro účinnou úhradu čistých nákladů. Úhrada prostřednictvím veřejných finančních prostředků představuje jednu z metod úhrady čistých nákladů na povinnosti univerzální služby. Je rovněž vhodné, aby zjištěné čisté náklady byly hrazeny všemi uživateli průhledným způsobem formou dávek podnikům. Členské státy by měly být schopny financovat čisté náklady na různé prvky univerzální služby prostřednictvím různých mechanismů, a/nebo financovat čisté náklady na některé nebo všechny prvky z obou mechanismů nebo kombinací obou. V případě úhrady nákladů formou dávek podnikům by měly členské státy zajistit, aby metoda rozdělování mezi podniky vycházela z objektivních a nediskriminačních kritérií a aby byla v souladu se zásadou proporcionality. Tato zásada nebrání členským státům v udělení výjimky novým účastníkům trhu, kteří zatím nedosáhli významné tržní účasti. Mechanismus financování by měl zajistit, aby účastníci trhu přispívali pouze na

financování povinností univerzální služby, a nikoli na jiné činnosti, které nejsou přímo spojeny s plněním povinností univerzální služby. Mechanismy hrazení by měly ve všech případech respektovat zásady práva Společenství, a zejména v případě mechanismů rozdělování zásady nediskriminace a proporcionality. Mechanismus financování by měl zajistit, aby uživatelé v jednom členském státu nepřispívali na náklady na univerzální službu v jiném členském státu, například při voláních z jednoho členského státu do druhého.

(22) Rozhodnou-li se členské státy financovat čisté náklady na povinnosti univerzální služby z veřejných prostředků, je třeba pod tímto způsobem rozumět financování z prostředků veřejných státních rozpočtů včetně jiných veřejných finančních zdrojů, např. ze státní loterie.

(23) Čisté náklady na povinnosti univerzální služby mohou být rozděleny mezi všechny nebo jen některé skupiny podniků. Členské státy by měly zajistit, aby mechanismy rozdělování respektovaly zásady průhlednosti, co nejmenšího narušení trhu, nediskriminace a proporcionality. Co nejmenším narušením trhu se rozumí, že by se měly příspěvky uhrazovat způsobem, který co nejvíce minimalizuje dopad finanční zátěže na koncové uživatele, například co nejširším rozložením příspěvků.

(24) Vnitrostátní regulační orgány by se měly ujistit, že ty podniky, které využívají výhod financování univerzální služby, poskytují dostatečně podrobné údaje o zvláštních faktorech vyžadujících takové financování, aby byla jejich žádost odůvodněna. Systémy členských států pro výpočet nákladů a financování povinností univerzální služby by měly být oznámeny Komisi, aby ověřila slučitelnost se Smlouvou. Existuje motivace pro určené operátory, aby zvyšovali stanovené čisté náklady na povinnosti univerzální služby. Proto by měly členské státy zajistit účinnou průhlednost a kontrolu nad částkami účtovanými k financování povinností univerzální služby.

(25) Trhy komunikací se nadále vyvíjejí, pokud jde o používané služby a technické prostředky používané při jejich poskytování uživatelům. Povinnosti univerzální služby, které jsou vymezeny na úrovni Společenství, by měly být pravidelně přezkoumávány s cílem navrhnout změnu nebo nové vymezení jejich obsahu. Takové přezkoumání by mělo zohlednit vyvíjející se sociální, obchodní a technologické podmínky a skutečnost, že jakákoli změna obsahu povinností by měla podléhat dvojímu testu u služeb, které byly zpřístupněny propodstatnou většinu obyvatelstva

s následným rizikem sociálního vyloučení těch, kteří si je nemohou dovolit. Při každé změně obsahu povinností univerzální služby by mělo být zajištěno, že určité technologické varianty nebudou uměle upřednostňovány před jinými, aby se neukládala neúměrná finanční zátěž podnikům v tomto odvětví (čímž by byl ohrožen vývoj trhu a inovace) a eventuální finanční zátěž nedopadla nespravedlivě na spotřebitele s nižším příjmem. Jakékoli změny obsahu povinností automaticky znamenají, že jakékoli čisté náklady lze financovat metodami, které jsou povoleny v této směrnici. Členskými státy není dovoleno ukládat účastníkům trhu finanční příspěvky související s opatřeními, která nejsou součástí povinností univerzální služby. Jednotlivé členské státy mohou nadále libovolně ukládat zvláštní opatření (mimo rámec obsahu povinností univerzální služby) a financovat je v souladu s právem Společenství, ale nikoli formou příspěvků od účastníků trhu.

- (26) Účinnější hospodářská soutěž v celé oblasti trhů přístupu a služeb poskytne uživatelům větší možnost výběru. Míra účinné hospodářské soutěže a možnosti výběru se liší v rámci Společenství a liší se uvnitř členských států mezi zeměpisnými oblastmi a mezi trhy přístupu a služeb. Někteří uživatelé mohou být zcela závislí na poskytování přístupu a služeb podniky s významnou tržní silou. Obecně je z důvodů účinnosti a podpory účinné hospodářské soutěže důležité, aby služby poskytované podniky s významnou tržní silou odrážely náklady. Z důvodů účinnosti a ze sociálních důvodů by měly sazby pro koncové uživatele zohledňovat podmínky poptávky, jakož i nákladové podmínky za předpokladu, že to nezpůsobí narušení hospodářské soutěže. Existuje riziko, že podnik s významnou tržní silou může postupovat různými způsoby, aby bránil vstupu na trh nebo narušoval hospodářskou soutěž, například účtováním neúměrně vysokých cen, cenovým podbízením, povinným vázáním služeb pro koncové uživatele nebo neoprávněným upřednostňováním určitých zákazníků. Proto by měly mít vnitrostátní regulační orgány pravomoci v krajním případě a po řádném zvážení zavést regulaci ve vztahu ke koncovým uživatelům u podniků s významnou tržní silou. Regulace horním cenovým rozsahem, zeměpisné zprůměrování nebo podobné nástroje, jakož i neregulační opatření, jako jsou veřejně dostupná srovnání sazeb pro koncové uživatele, se mohou uplatnit v zájmu dosažení dvojího cíle podpory účinné hospodářské soutěže a souběžného prosazování potřeb veřejného zájmu, jako je zachování cenové dostupnosti veřejně přístupných telefonních služeb pro některé spotřebitele. Aby vnitrostátní regulační orgány mohly plnit své regulační povinnosti v této oblasti, včetně zavádění jakékoli regulace sazeb, je nezbytné, aby měly přístup k příslušným informacím nákladového účetnictví.

Regulační zásahy do služeb pro koncové uživatele by se však měly zavádět pouze v případech, kdy se vnitrostátní regulační orgány domnívají, že by příslušnými opatřeními na úrovni velkoobchodu nebo opatřeními, která se týkají volby nebo předvolby operátora, nebylo dosaženo cíle, kterým je zajištění účinné hospodářské soutěže a ochrana veřejného zájmu.

- (27) Pokud vnitrostátní regulační orgán uloží povinnost zavést systém nákladového účetnictví pro podporu regulace cen, může sám provést roční audit, aby zajistil dodržování systému nákladového účetnictví, za předpokladu, že k tomu má nezbytné kvalifikované pracovníky, nebo si může vyžádat audit, který provede jiný kvalifikovaný subjekt nezávislý na dotyčném operátorovi.
- (28) Je považováno za nezbytné zajistit kontinuitu v uplatňování stávajících ustanovení týkajících se minimální nabídky služeb pronajatých okruhů v právních předpisech Společenství v oblasti telekomunikací, zejména ve směrnici Rady 92/44/EHS ze dne 5. června 1992 o uplatňování otevřeného přístupu k síti pro pronajaté okruhy⁽¹⁾, do doby, než vnitrostátní regulační orgány na základě postupů pro analýzu trhu stanovených směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice)⁽²⁾ rozhodnou, že taková ustanovení již nejsou potřebná, protože se na jejich území vytvořil dostatečně konkurenční trh. Úroveň hospodářské soutěže se zřejmě bude lišit na různých trzích pronajatých okruhů v rámci minimální nabídky a v různých částech daného území. Při provádění analýzy trhu by měly vnitrostátní regulační orgány samostatně posoudit každý trh pronajatých okruhů v rámci minimální nabídky, přičemž by zohlednily její zeměpisnou dimenzi. Služby pronajatých okruhů představují povinné služby, které se mají poskytovat bez nároku na jakýkoli mechanismus náhrad. Poskytování pronajatých okruhů nad rámec minimální nabídky pronajatých okruhů by mělo být upraveno obecnými regulačními ustanoveními pro trh koncových uživatelů namísto zvláštních požadavků, které se týkají poskytování minimální nabídky.
- (29) Vnitrostátní regulační orgány také mohou na základě analýzy relevantního trhu požadovat od mobilních operátorů s významnou tržní silou, aby umožnili svým účastníkům přístup ke službám kteréhokoli propojeného poskytovatele veřejně přístupných telefonních služeb u jednotlivých volání nebo prostřednictvím předvolby.

(1) Úř. věst. L 165, 19.6.1992, s. 27. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím Komise č. 98/80/ES (Úř. věst. L 14, 20.1.1998, s. 27).

(2) Viz strana 33 tohoto Úředního věstníku.

- (30) Smlouvy jsou pro uživatele a spotřebitele důležitým nástrojem k zajištění minimální úrovně průhlednosti informací a právní jistoty. Většina poskytovatelů služeb v konkurenčním prostředí bude uzavírat smlouvy se svými zákazníky z důvodů obchodní potřeby. Kromě ustanovení této směrnice se použijí požadavky stávajících právních předpisů Společenství na ochranu spotřebitele vztahující se na smlouvy, zejména směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku⁽²⁾ pro transakce se spotřebitelem, které se týkají elektronických sítí a služeb. Zejména by spotřebitelům měla být zajištěna minimální úroveň právní jistoty, pokud se týká jejich smluvních vztahů s jejich přímým poskytovatelem telefonní služby, aby smluvní podmínky, podmínky, kvalita služby, podmínky pro vypovězení smlouvy a ukončení poskytování služby, opatření pro náhradu a řešení sporů byly uvedeny v jejich smlouvách. Jestliže poskytovatelé služby, kteří nejsou přímými poskytovateli telefonní služby, uzavírají smlouvy se spotřebiteli, měly by tyto smlouvy rovněž obsahovat tytéž informace. Opatření pro zajištění průhlednosti cen, sazeb a smluvních podmínek zvýší schopnost spotřebitelů optimalizovat svůj výběr, a plně tak využít výhod hospodářské soutěže.
- (31) Koncoví uživatelé by měli mít přístup k veřejně dostupným informacím o komunikačních službách. Členské státy by měly být schopny sledovat kvalitu služeb, které jsou nabízeny na jejich území. Vnitrostátní regulační orgány by měly být schopny systematicky shromažďovat informace o kvalitě služeb nabízených na jejich území podle kritérií, která umožňují srovnávání mezi poskytovateli služeb a mezi členskými státy. Lze předpokládat, že podniky, které poskytují komunikační služby a působí v konkurenčním prostředí, zpřístupňují z důvodů obchodních výhod přiměřené a aktuální informace o svých službách. Vnitrostátní regulační orgány by měly být přesto schopny vyžadovat zveřejňování takových informací, pokud se ukáže, že takové informace nejsou ve skutečnosti veřejnosti dostupné.
- (32) Koncoví uživatelé by měli mít zaručenu interoperabilitu u všech zařízení, která se prodávají ve Společenství a která slouží k příjmu digitální televize. Členské státy by měly být schopny stanovit minimum harmonizovaných norem pro taková zařízení. Takové normy by mohly být občas přizpůsobeny podle vývoje technologií a trhu.
- (33) Je žádoucí umožnit spotřebitelům dosáhnout u digitálních televizních přijímačů co nejširších možností připojení.
- Interoperabilita je rozvíjející se koncepce na dynamických trzích. Normalizační orgány by měly učinit vše pro to, aby bylo zajištěno, že se příslušné normy budou vyvíjet souběžně s dotyčnými technologiemi. Podobně je důležité zajistit, aby byly na televizních přijímačích konektory, které umožní přenos veškerých nezbytných prvků digitálního signálu, včetně zvukových a obrazových toků, informací o podmíněném přístupu, informací o službách, informací o rozhraních pro aplikační programy (API) a informací o ochraně před kopírováním. Tato směrnice proto zajišťuje, aby operátoři sítí, poskytovatelé služeb nebo výrobci zařízení neomezovali funkčnost otevřeného rozhraní u digitálních televizních přijímačů a aby se tato funkčnost nadále rozvíjela paralelně s technologickým vývojem. Pro zobrazení a prezentaci digitálních interaktivních televizních služeb se vytváření společné normy prostřednictvím tržního mechanismu považuje za výhodu pro spotřebitele. Členské státy a Komise mohou v souladu se Smlouvou přicházet s politickými iniciativami podporujícími tento vývoj.
- (34) Všichni koncoví uživatelé by měli mít nadále přístup k asistenčním operátorským službám bez ohledu na to, kdo poskytuje přístup k veřejné telefonní síti.
- (35) Poskytování účastnických seznamů a informační služby o účastnických číslech jsou již otevřeny hospodářské soutěži. Ustanovení této směrnice jsou doplněním ustanovení směrnice 97/66/ES v tom, že poskytují účastníkům právo nechat zařadit své osobní údaje do tištěného nebo elektronického účastnického seznamu. Všichni poskytovatelé služeb, kteří přidělují telefonní čísla svým účastníkům, jsou povinni zpřístupnit příslušné informace spravedlivým, nákladově orientovaným a nediskriminačním způsobem.
- (36) Je důležité, aby uživatelé mohli volat na jednotné evropské číslo tísňového volání „112“ a jakákoli jiná národní telefonní čísla tísňového volání bezplatně z libovolného telefonního přístroje, včetně veřejných telefonních automatů, bez použití jakýchkoli platebních prostředků. Členské státy již měly přijmout nezbytná organizační opatření, která nejlépe vyhovují vnitrostátní organizaci záchranných systémů, s cílem zajistit, aby volání na toto číslo byla přiměřeně zodpovězena a vyřízena. Informace o místě volajícího poskytnuté tísňovým službám zlepšují úroveň ochrany a bezpečnost uživatelů služeb čísla „112“ a napomohou tísňovým službám v technicky proveditelné míře při plnění jejich povinností za předpokladu, že bude zaručeno předání volání a s ním spojených údajů dotyčným tísňovým službám. Přijetí a využití takových informací by mělo být v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství pro zpracování osobních údajů. Soustavné zdokonalování informačních technologií bude postupně

(1) Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29.

(2) Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19.

umožňovat souběžné zvládání několika jazyků po sítích za přiměřenou cenu. Tím se dále zvýší bezpečnost evropských občanů využívajících čísla tísňového volání „112“.

(37) Pro evropské občany a evropské podniky je nezbytný snadný přístup k mezinárodním telefonním službám. Přístupový kód „00“ již byl zaveden jako standardní mezinárodní telefonní přístupový kód pro Společenství. Pro volání mezi sousedícími lokalitami přes hranice členských států může být zavedena nebo nadále ponechána v platnosti zvláštní úprava. ITU přidělila v souladu s Doporučením ITU E.164 evropskému telefonnímu číslovacímu prostoru (ETNS) kód „3883“. S cílem zajistit propojení volání do ETNS by měly podniky provozující veřejné telefonní sítě zajistit, aby volání používající kód ETNS „3883“ byla přímo nebo nepřímo propojena do sítí obsluhujících ETNS, které jsou uvedeny v příslušných normách Evropského institutu pro normalizaci v telekomunikacích (ETSI). Taková úprava propojení by se měla řídit ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) ⁽¹⁾.

(38) Přístup koncových uživatelů ke všem číslovacím zdrojům ve Společenství je nezbytným předpokladem pro jednotný trh. Měl by zahrnovat čísla bezplatných volání, čísla služeb se zvýšenou sazbou a další nezeměpisná čísla, pokud se volaný účastník z ekonomických důvodů nerozhodl omezit přístup z určitých zeměpisných oblastí. Sazby účtované stranám volajícím z oblasti mimo tyto členské státy nemají být stejné jako u těch stran, které volají z takového členského státu.

(39) Zařízení pro tónovou volbu a zařízení pro identifikaci volajícího jsou na moderních telefonních ústřednách běžně přístupné, a služby s nimi spojené mohou být proto ve stále větším měřítku poskytovány s malými nebo nulovými náklady. Tónová volba je stále více užívána pro interakci uživatele se zvláštními službami a zařízeními, včetně služeb s přidanou hodnotou, a neexistence tohoto zařízení může bránit uživateli ve využívání těchto služeb. Od členských států se nevyžaduje, aby ukládaly povinnosti poskytovat taková zařízení, jsou-li tato zařízení již přístupná. Směrnice 97/66/ES chrání soukromí uživatelů z hlediska podrobného rozpisu účtů tím, že jim dává prostředky na ochranu jejich práva na soukromí, jestliže je zavedena

identifikace volajícího. Rozvoj těchto služeb na celoevropském základě by byl prospěšný pro spotřebitele a je touto směrnicí podporován.

(40) Přenositelnost čísel je klíčovým faktorem usnadňujícím možnost výběru spotřebitelů a účinnou hospodářskou soutěž v konkurenčním telekomunikačním prostředí, takže koncový uživatel, který o ni požádá, by měl mít možnost ponechat si své číslo (svá čísla) veřejné telefonní sítě bez ohledu na organizaci poskytující službu. Na poskytování této přenositelnosti mezi přípojkami k veřejné telefonní síti v pevných nebo jiných než pevných místech se tato směrnice nevztahuje. Členské státy však mohou uplatňovat ustanovení pro přenos čísel mezi sítěmi poskytujícími služby v pevných místech a mobilními sítěmi.

(41) Dopad přenositelnosti čísel je značně posílen, pokud existují průhledné informace o sazbách, a to jak pro koncové uživatele, kteří přenášejí svá čísla, tak i pro koncové uživatele, kteří volají účastníky, kteří svá čísla přenesli. Vnitrostátní regulační orgány by, je-li to proveditelné, měly usnadnit odpovídající průhlednosti sazeb jako součást zavádění přenositelnosti čísel.

(42) Při zabezpečení nákladově orientovaného stanovování cen za propojení související s přenositelností čísel mohou vnitrostátní regulační orgány také brát v úvahu ceny na srovnatelných trzích.

(43) V současné době členské státy ukládají určité povinnosti ve veřejném zájmu u sítí pro šíření rozhlasového nebo televizního vysílání pro veřejnost. S ohledem na oprávněný veřejný zájem by měly členské státy být schopny stanovit přiměřené povinnosti podnikům, které podléhají jejich příslušnosti, ale takové povinnosti se mají ukládat pouze tehdy, jsou-li nezbytně nutné k dosažení cílů obecného zájmu jasně vymezených členskými státy v souladu s právem Společenství; musí být přiměřené, průhledné a musí podléhat pravidelnému přezkoumání. Tyto povinnosti uložené členskými státy ve veřejném zájmu musí být přijatelné, tj. přiměřené a průhledné z hlediska jasně vymezených cílů obecného zájmu a popřípadě mohou s sebou nést ustanovení o přiměřené úhradě. Takové povinnosti ve veřejném zájmu mohou zahrnovat přenos služeb určitých zejména k tomu, aby umožnily odpovídající přístup zdravotně postižených uživatelů.

(44) Síť používaná pro šíření rozhlasového nebo televizního vysílání pro veřejnost zahrnuje kabelové, družicové a pozemní vysílací síť. Mohou zahrnovat i jiné síť, pokud jsou používány v takovém rozsahu, že jsou hlavním prostředkem pro příjem rozhlasového a televizního vysílání pro početnou významnou skupinu koncových uživatelů.

⁽¹⁾ Viz strana 7 tohoto Úředního věstníku.

- (45) Služby poskytující obsah, jako jsou nabídky prodeje souboru obsahu rozhlasového nebo televizního vysílání, nejsou upraveny společným předpisovým rámcem pro sítě a služby elektronických komunikací. Poskytovatelé takových služeb by neměli podléhat povinnostem univerzální služby, pokud jde o tyto činnosti. Pokud jde o tyto služby, nejsou touto směrnicí dotčena opatření přijatá na vnitrostátní úrovni v souladu s právními předpisy Společenství.
- (46) Pokud členský stát usiluje o to, aby bylo zajištěno poskytování jiných zvláštních služeb na celém jeho území, měly by být takové povinnosti uloženy s ohledem na rentabilitu a neměly by být součástí povinností univerzální služby. Proto mohou členské státy přijímat dodatečná opatření (jako je usnadňování rozvoje infrastruktury nebo služeb za podmínek, kdy trh nereaguje uspokojivě na požadavky koncových uživatelů nebo spotřebitelů) v souladu s právními předpisy Společenství. V reakci na iniciativu Komise „e-Europe“ vyzvala Evropská rada na zasedání v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 členské státy, aby zajistily všem školám přístup k Internetu a multimediálním zdrojům.
- (47) Při jednání o otázkách souvisejících s právy koncových uživatelů by měly v rámci konkurenčního prostředí brát vnitrostátní regulační orgány v úvahu názory zainteresovaných stran, včetně uživatelů a spotřebitelů. Měly by být přístupné účinné postupy pro řešení sporů mezi spotřebiteli na straně jedné a podniky poskytujícími veřejně přístupné komunikační služby na straně druhé. Členské státy by měly plně zohlednit doporučení Komise 98/257/ES ze dne 30. března 1998 o zásadách pro orgány odpovědné za mimosoudní urovnávání spotřebitelských sporů ⁽¹⁾.
- (48) Společná regulace by mohla být vhodným impulzem pro zvyšování úrovně norem kvality a zlepšování výkonu služeb. Společná regulace by se měla řídit stejnými zásadami jako formální regulace, tj. měla by být objektivní, oprávněná, přiměřená, nediskriminační a průhledná.
- (49) Tato směrnice by měla stanovit prvky ochrany spotřebitele, např. jasné smluvní podmínky a řešení sporů a průhlednost sazeb pro spotřebitele. Zároveň by měla podporovat rozšíření takových výhod i na jiné kategorie koncových uživatelů, zejména na malé a střední podniky.
- (50) Ustanovení této směrnice nebrání členským státům přijímat opatření odůvodněná na základě článků 30 a 46

Smlouvy, zejména z důvodů veřejné bezpečnosti, veřejného pořádku a veřejné mravnosti.

- (51) Protože cílů navrhovaných opatření, totiž stanovení společné úrovně univerzální služby v oblasti telekomunikací pro všechny evropské uživatele a harmonizace podmínek přístupu k veřejným telefonním sítím a odpovídajícím veřejně přístupným telefonním službám a jejich využívání v pevných místech a také vytvoření harmonizovaného rámce pro regulaci sítí a služeb elektronických komunikací a přiřazených zařízení, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto z důvodů rozsahu a účinků opatření jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, jak je stanovena v daném článku, tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (52) Opatření nezbytná pro provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI, CÍLE A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti a cíle

1. V rámci směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) se tato směrnice týká zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací pro koncové uživatele. Cílem je zajistit dostupnost veřejně přístupných služeb v dobré kvalitě v celém Společenství prostřednictvím účinné hospodářské soutěže a možnosti výběru a řešit okolnosti, za nichž trh nenaplnuje uspokojivě potřeby koncových uživatelů.

2. Tato směrnice zakládá práva koncových uživatelů a odpovídající povinnosti podniků zajišťujících veřejně přístupné sítě a poskytujících veřejně přístupné služby elektronických komunikací. S ohledem na to, že poskytování univerzální služby se zabezpečuje v prostředí otevřených a konkurenčních trhů, vymezuje tato směrnice minimální soubor služeb specifikované kvality, ke kterému mají přístup všichni koncoví uživatelé za

⁽¹⁾ Úř. věst. L 115, 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

dostupnoscenu s ohledem na zvláštní vnitrostátní podmínky bez narušování hospodářské soutěže. Tato směrnice také stanoví povinnosti týkající se poskytování určitých povinných služeb, jako je poskytování pronajatých okruhů na trhu koncových uživatelů.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Použijí se rovněž tyto definice:

- a) „veřejným telefonním automatem“ se rozumí veřejnosti přístupný telefonní přístroj, k jehož použití mohou být používány jako platební prostředky mimo jiné mince, a/nebo kreditní/debetní karty a/nebo předplacené karty, včetně karet s kódy volby;
- b) „veřejnou telefonní síť“ se rozumí síť elektronických komunikací, která slouží k poskytování veřejně přístupných telefonních služeb; umožňuje mezi koncovými body sítě přenos mluvené řeči, jakož i jiných forem komunikace, jako je přenos telefaxových zpráv a dat;
- c) „veřejně přístupnou telefonní službou“ se rozumí služba přístupná veřejnosti pro uskutečňování vnitrostátních a mezinárodních volání a pro přístup ke službám tísňového volání prostřednictvím jednoho nebo více čísel národního nebo mezinárodního číslovacího plánu; navíc může tato služba případně zahrnovat jednu nebo více následujících služeb: poskytování operátorské služby, informační služby o účastnických číslech, účastnické seznamy, zajišťování veřejných telefonních automatů, poskytování služeb za zvláštních podmínek, zajišťování zvláštních zařízení pro zdravotně postižené zákazníky nebo zákazníky se zvláštními sociálními potřebami a/nebo poskytování nezeměpisných služeb;
- d) „zeměpisným číslem“ se rozumí číslo z národního číslovacího plánu, u kterého část číselné struktury obsahuje zeměpisný údaj používaný pro směrování volání na fyzické umístění koncového bodu sítě (NTP);
- e) „koncovým bodem sítě (NTP)“ se rozumí fyzický bod, ve kterém je účastníkovi poskytován přístup k veřejné komunikační síti; v případě sítě zahrnujících komutaci nebo směrování je tento bod určen určitou síťovou adresou, která může být spojena s číslem nebo jménem účastníka;

- f) „nezeměpisným číslem“ se rozumí číslo z národního číslovacího plánu, které není zeměpisným číslem. Tento pojem zahrnuje mimo jiné čísla mobilních telefonů, služeb bezplatného volání a služeb se zvýšenou sazbou.

KAPITOLA II

POVINNOSTI UNIVERZÁLNÍ SLUŽBY VČETNĚ SOCIÁLNÍCH POVINNOSTÍ

Článek 3

Přístupnost univerzální služby

1. Členské státy zajistí, aby služby stanovené v této kapitole byly přístupné v požadované kvalitě všem koncovým uživatelům na jejich území za dostupné ceny, bez ohledu na zeměpisné umístění a s ohledem na zvláštní vnitrostátní podmínky.
2. Členské státy stanoví nejúčinnější a nejhodnější přístup, kterým budou zajišťovat provádění univerzální služby, přičemž respektují zásady objektivit, průhlednosti, nediskriminace a proporcionality. Usilují o minimalizaci narušování trhu, zejména o minimalizaci poskytování služeb za takové ceny nebo za takových podmínek, které se liší od běžných obchodních podmínek, a současně chrání veřejný zájem.

Článek 4

Poskytování přístupu v pevném místě

1. Členské státy zajistí, aby veškerým odůvodněným žádostem o připojení k veřejné telefonní síti v pevných místech a o přístup k veřejně přístupným telefonním službám v pevných místech vyhověl alespoň jeden podnik.
2. Poskytované spojení musí umožňovat koncovým uživatelům uskutečňovat místní, vnitrostátní a mezinárodní telefonní volání, komunikaci prostřednictvím telefaxových zpráv a dat s rychlostmi dostatečnými pro funkční přístup k Internetu; přitom je třeba zohlednit převažující technologie používané většinou účastníků a technologickou proveditelnost.

Článek 5

Informační služba o účastnických číslech a účastnické seznamy

1. Členské státy zajistí, aby:
 - a) byl pro koncové uživatele přístupný alespoň jeden úplný účastnický seznam v podobě schválené příslušným orgánem, buď tištěné nebo elektronické, nebo obojí, a byl pravidelně aktualizován nejméně jednou ročně;

b) byla přístupná alespoň jedna úplná telefonní informační služba o účastnických číslech pro všechny koncové uživatele včetně uživatelů veřejných telefonních automatů.

2. Účastnické seznamy uvedené v odstavci 1, s výhradou článku 11 směrnice 97/66/ES, zahrnují veškeré účastníky veřejně přístupných telefonních služeb.

3. Členské státy zajistí, aby podniky poskytující služby uvedené v odstavci 1 uplatňovaly zásadu nediskriminace při nakládání s informacemi, které jim byly poskytnuty jinými podniky.

Článek 6

Veřejné telefonní automaty

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly ukládat podnikům povinnosti s cílem zajistit, aby byly přístupné veřejné telefonní automaty k plnění přiměřených potřeb koncových uživatelů, pokud jde o zeměpisné pokrytí, počet telefonů, přístupnost takových telefonů pro zdravotně postižené uživatele a kvalitu služeb.

2. Členský stát zajistí, aby se jeho vnitrostátní regulační orgán mohl rozhodnout neukládat povinnosti podle odstavce 1 na celém území nebo jeho části, pokud je na základě konzultace s dotčenými stranami podle článku 33 přesvědčen, že tyto doplňkové služby nebo srovnatelné služby jsou široce dostupné.

3. Členské státy zajistí, aby byla možná tísňová volání z veřejných telefonních automatů s použitím jednotného evropského čísla tísňového volání „112“ a dalších národních čísel tísňového volání, vždy bezplatně a bez nutnosti použít jakýchkoli platebních prostředků.

Článek 7

Zvláštní opatření pro zdravotně postižené uživatele

1. Členské státy popřípadě přijmou zvláštní opatření ve prospěch zdravotně postižených koncových uživatelů s cílem zajistit jim přístup k veřejně přístupným telefonním službám a jejich cenovou dostupnost, včetně přístupu ke službám tísňového volání, informačním službám o účastnických číslech a k účastnickým seznamům, přičemž tento přístup musí být rovnocenný tomu, který využívají ostatní koncoví uživatelé.

2. Členské státy mohou s ohledem na vnitrostátní podmínky přijmout zvláštní opatření s cílem zajistit, aby zdravotně postižení koncoví uživatelé mohli rovněž využít možnosti volby podniků a poskytovatelů služeb, kterou má většina koncových uživatelů.

Článek 8

Určení podniků

1. Členské státy mohou určit jeden nebo více podniků, aby zaručily poskytování univerzální služby podle článků 4, 5, 6 a 7

a popřípadě podle čl. 9 odst. 2 tak, aby mohlo být pokryto celé území členského státu. Členské státy mohou určit různé podniky nebo skupiny podniků k poskytování různých prvků univerzální služby a/nebo k pokrytí různých částí území členského státu.

2. Pokud členské státy určí podniky na celém území státu nebo jeho části jako podniky mající povinnosti univerzální služby, učiní tak prostřednictvím účinného, objektivního, průhledného a nediskriminačního mechanismu určování, přičemž žádný podnik není předem zbaven možnosti být určen. Takové metody určování zajistí, aby univerzální služba byla poskytována rentabilním způsobem a mohla být využívána jako prostředek k určování čistých nákladů na povinnosti univerzální služby v souladu s článkem 12.

Článek 9

Cenová dostupnost

1. Vnitrostátní regulační orgány sledují vývoj a úroveň sazeb na trzích pro koncové uživatele u služeb popsanych v člincích 4, 5, 6 a 7, které spadají do povinností univerzální služby a jsou poskytovány určenými podniky, zejména s ohledem na spotřebitelské ceny a příjmy v členských státech.

2. Členské státy mohou s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám požadovat od určených podniků, aby spotřebitelům nabízelí možnosti volby sazeb nebo soubory sazeb odlišné od těch, které jsou nabízeny za běžných obchodních podmínek, zejména proto, aby nebylo osobám s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami bráněno v přístupu k veřejně přístupným telefonním službám ani v jejich používání.

3. Kromě ustanovení, aby určené podniky nabízely zvláštní možnosti volby sazby nebo dodržovaly horní cenový rozsah nebo zeměpisné zprůměrování nebo jiné podobné systémy, mohou členské státy zajistit poskytování podpory spotřebitelům, kteří byli vyhodnoceni jako spotřebitelé s nízkými příjmy nebo zvláštními sociálními potřebami.

4. Členské státy mohou od podniků s povinnostmi podle článků 4, 5, 6 a 7 požadovat, aby uplatňovaly jednotné sazby, včetně zeměpisného zprůměrování, na celém území, s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám, nebo aby dodržovaly horní cenové rozsahy.

5. Pokud má určený podnik povinnost nabízet možnost volby zvláštní sazby, jednotné sazby včetně zeměpisného zprůměrování,

nebo dodržovat horní cenové rozsahy, zajistí vnitrostátní regulační orgány, aby byly podmínky zcela průhledné a byly zveřejňovány a uplatňovány v souladu se zásadou nediskriminace. Vnitrostátní regulační orgány mohou požadovat, aby byly zvláštní systémy změněny nebo vzaty zpět.

Článek 10

Kontrola výdajů

1. Členské státy zajistí, aby určené podniky při poskytování doplňkových služeb a služeb překračujících rámec těch, které jsou uvedeny v člincích 4, 5, 6, 7 a v čl. 9 odst. 2, stanovovaly smluvní podmínky takovým způsobem, aby účastník nebyl povinen platit za doplňkové služby nebo služby, které pro požadovanou službu nejsou nezbytné nebo nejsou vyžadovány.

2. Členské státy zajistí, aby určené podniky s povinnostmi podle článků 4, 5, 6, 7 a čl. 9 odst. 2 poskytovaly zvláštní doplňkové služby a služby stanovené v příloze I části A s cílem umožnit účastníkům sledovat a kontrolovat výdaje a předcházet bezúvodnému odpojení služby.

3. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán nemusel trvat na uplatňování požadavků odstavce 2 na celém území členského státu nebo jeho části, pokud je přesvědčen, že tyto doplňkové služby jsou široce dostupné.

Článek 11

Kvalita služeb poskytovaných určenými podniky

1. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby všechny určené podniky s povinnostmi podle článků 4, 5, 6, 7 a čl. 9 odst. 2 zveřejňovaly odpovídající a aktuální informace o své výkonnosti při poskytování univerzální služby založené na parametrech, definicích a metodách měření kvality služby, které jsou uvedeny v příloze III. Zveřejněné informace se předkládají také vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

2. Vnitrostátní regulační orgány mohou mimo jiné stanovit další normy kvality služeb, pokud byly vypracovány příslušné parametry, umožňující hodnocení výkonnosti podniků při poskytování služeb pro zdravotně postižené koncové uživatele a zdravotně postižené spotřebitele. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby informace týkající se výkonnosti podniků z hlediska těchto parametrů byly také zveřejňovány a byly zpřístupněny vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

3. Vnitrostátní regulační orgány navíc mohou stanovit obsah a formu informací, které mají být zveřejněny, včetně způsobu jejich zveřejnění s cílem zajistit, aby koncoví uživatelé a spotřebitelé měli přístup k úplným, srovnatelným a uživatelsky vstřícným informacím.

4. Vnitrostátní regulační orgány mají mít možnost stanovit výkonnostní cíle pro podniky mající povinnosti alespoň podle článku 4. Vnitrostátní regulační orgány přitom přihlednou ke stanoviskům zainteresovaných stran, zejména tak, jak je uvedeno v článku 33.

5. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly možnost sledovat, zda určené podniky plní tyto výkonnostní cíle.

6. Trvalé neplnění výkonnostních cílů podnikem může vést k přijetí zvláštních opatření v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) ⁽¹⁾. V zájmu zajištění přesnosti a srovnatelnosti údajů, které byly poskytnuty podniky majícími povinnosti univerzální služby, mohou vnitrostátní regulační orgány nařídít nezávislé audity nebo podobná přezkoumání údajů o výkonnosti, a to na náklady dotyčného podniku.

Článek 12

Výpočet nákladů na povinnosti univerzální služby

1. Pokud se vnitrostátní regulační orgány domnívají, že poskytování univerzální služby podle článků 3 až 10 může představovat pro podniky určené k poskytování univerzální služby nespravedlivou zátěž, vypočítají čisté náklady na její poskytování.

Za tímto účelem vnitrostátní regulační orgány:

- a) v souladu s přílohou IV části A vypočítají čisté náklady na povinnost poskytování univerzální služby, přičemž zohlední jakoukoli tržní výhodu, která vyplyne pro podnik určený k poskytování univerzální služby, nebo
- b) použijí čisté náklady na poskytování univerzální služby, které byly zjištěny v rámci mechanismu určování podle čl. 8 odst. 2.

2. Audit nebo ověření účetnictví a/nebo jiných informací sloužících jako základ pro výpočet čistých nákladů na povinnosti univerzální služby podle odst. 1 písm. a), provádí vnitrostátní

⁽¹⁾ Viz strana 21 tohoto Úředního věstníku.

regulační orgán nebo subjekt nezávislý na zúčastněných stranách a schvaluje vnitrostátní regulační orgán. Výsledky výpočtu nákladů a závěry auditu musí být veřejně přístupné.

Článek 13

Financování povinností univerzální služby

1. Pokud vnitrostátní regulační orgány na základě výpočtu čistých nákladů podle článku 12 zjistí, že podnik je zatížen nespravedlivou zátěží, rozhodnou členské státy na základě žádosti určitého podniku:

- a) o zavedení mechanismu náhrady zjištěných čistých nákladů takovému podniku z veřejných prostředků za průhledných podmínek, a/nebo
- b) o rozdělení čistých nákladů na povinnosti univerzální služby mezi podniky zajišťující síť a poskytující služby elektronických komunikací.

2. Pokud jsou čisté náklady rozdělovány podle odst. 1 písm. b), zavedou členské státy mechanismus rozdělování spravovaný vnitrostátním regulačním orgánem nebo subjektem nezávislým na příjemcích, který je pod dohledem vnitrostátního regulačního orgánu. Financovány mohou být pouze čisté náklady zjištěné podle článku 12, které se vztahují k povinnostem stanoveným v článcích 3 až 10.

3. Mechanismus rozdělování respektuje zásady průhlednosti, minimálního narušení trhu, nediskriminace a proporcionality v souladu se zásadami uvedenými v příloze IV části B. Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat příspěvky od podniků, jejichž obrat na vnitrostátním trhu nedosahuje stanoveného limitu.

4. Případné poplatky související s rozdělováním nákladů na povinnosti univerzální služby musí být rozčleněny a určovány pro každý podnik samostatně. Podnikům, které neposkytují služby na území členského státu, který vytvořil mechanismus rozdělování, nemohou být takové poplatky ukládány ani od nich nesmějí být vybírány.

Článek 14

Průhlednost

1. Pokud je zaveden mechanismus rozdělování čistých nákladů na povinnosti univerzální služby podle článku 13, zajistí vnitrostátní regulační orgány, aby byly zásady rozdělování nákladů a podrobné údaje o použitém mechanismu veřejně dostupné.

2. S výhradou pravidel Společenství a vnitrostátních pravidel o obchodním tajemství zajistí vnitrostátní regulační orgány, aby byla zveřejňována výroční zpráva, ve které jsou uvedeny vypočítané náklady na povinnosti univerzální služby, vyčísleny příspěvky všech dotyčných podniků a stanoveny veškeré případné tržní výhody, které mohly vzniknout podniku (podnikům) určenému (určeným) k poskytování univerzální služby, pokud je již vytvořen nějaký fond a vyvíjí činnost.

Článek 15

Přezkoumání rozsahu univerzální služby

1. Komise pravidelně přezkoumává rozsah univerzální služby, zejména s cílem předložit Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu nebo nové vymezení rozsahu. První přezkoumání bude provedeno do dvou let ode dne použitelnosti této směrnice uvedeného v čl. 38 odst. 1 druhém pododstavci, a poté každé tři roky.

2. Při přezkoumání se přihlédne k sociálnímu, hospodářskému a technologickému vývoji a zohlední se mimo jiné mobilita a rychlost přenosu dat s ohledem na převládající technologie používané většinou účastníků. Přezkoumání se provádí podle přílohy V. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledku přezkoumání.

KAPITOLA III

KONTROLY REGULACE PODNIKŮ S VÝZNAMNOU TRŽNÍ SILOU NA ZVLÁŠTNÍCH TRŽÍCH

Článek 16

Přezkoumání povinností

1. Členské státy zachovávají veškeré povinnosti týkající se:

- a) sazeb na trzích pro koncové uživatele za poskytování přístupu k veřejné telefonní síti a za její užívání, které byly uloženy podle článku 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/10/ES ze dne 26. února 1998 o uplatňování otevřeného přístupu k síti (ONP) pro hlasovou telefonii a o univerzální službě v oblasti telekomunikací v konkurenčním prostředí (!);
- b) volby nebo předvolby operátora podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/33/ES ze dne 30. června 1997 o

propojení v odvětví telekomunikací s cílem zajistit univerzální službu a interoperabilitu uplatněním zásad otevřeného přístupu k síti (ONP) ⁽¹⁾;

- c) pronajatých okruhů které byly uloženy podle článků 3, 4, 6, 7, 8 a 10 směrnice 92/44/EHS,

dokud nebude provedeno přezkoumání a rozhodnuto v souladu s postupem podle odstavce 3 tohoto článku.

2. V počátečním doporučení o relevantních trzích produktů a služeb a v rozhodnutí vymezujícím nadnárodní trhy, která mají být přijata v souladu s článkem 15 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), vymezí Komise relevantní trhy, na které se vztahují povinnosti týkající se trhů pro koncové uživatele.

3. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány co nejdříve po vstupu této směrnice v platnost a poté pravidelně prováděly analýzu trhu v souladu s postupem stanoveným v článku 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) s cílem rozhodnout, zda zachovat, změnit nebo zrušit povinnosti týkající se trhů pro koncové uživatele. Přijatá opatření podléhají postupu uvedenému v článku 7 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Článek 17

Kontroly regulace trhu služeb pro koncové uživatele

1. Členské státy zajistí, aby:

a) v případě, že na základě výsledku analýzy trhu provedené v souladu s čl. 16 odst. 3 vnitrostátní regulační orgán stanoví, že daný trh pro koncové uživatele vymezený podle článku 15 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) není účinně konkurenční, a

b) v případě, že vnitrostátní regulační orgán dospěje k závěru, že by povinnosti uložené podle směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice) nebo článku 19 této směrnice nevedly k dosažení cílů uvedených v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice),

vnitrostátní regulační orgán uložil podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou na daném trhu pro koncové uživatele odpovídající povinnosti regulace v souladu s článkem 14 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

2. Povinnosti uložené podle odstavce 1 musí vycházet z povahy zjištěného problému a musí být přiměřené a odůvodněné z

⁽¹⁾ Úř. věst. L 101, 1.4.1998, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. L 199, 26.7.1997, s. 32. Směrnice ve znění směrnice 98/61/ES (Úř. věst. L 268, 3.10.1998, s. 37).

hlediska cílů stanovených v článku 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Uložené povinnosti mohou zahrnovat požadavky, aby stanovené podniky neúčtovaly neúměrně vysoké ceny, nebránily vstupu na trh nebo neomezovaly hospodářskou soutěž stanovením dravých cen, neoprávněně neupřednostňovaly určité koncové uživatele nebo neodůvodněně vázaly služby. Na ochranu zájmů koncových uživatelů při současné podpoře účinné hospodářské soutěže mohou vnitrostátní regulační orgány u takových podniků uplatňovat odpovídající opatření na dodržování horních cenových rozsahů pro koncové uživatele, opatření na kontrolu jednotlivých sazeb nebo opatření s ohledem na orientaci sazeb podle nákladů nebo cen na srovnatelných trzích.

3. Vnitrostátní regulační orgány na žádost předkládají Komisi informace týkající se kontrol provedených na trhu pro koncové uživatele a popřípadě předkládají systémy nákladového účetnictví používané dotyčnými podniky.

4. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby v případě, že podnik podléhá regulaci sazeb nebo jiným kontrolám na relevantním trhu pro koncové uživatele, byly zavedeny nezbytné a vhodné systémy nákladového účetnictví. Vnitrostátní regulační orgány mohou stanovit formát a účetní metodiku, která má být použita. Dodržování systému nákladového účetnictví ověřuje kvalifikovaný nezávislý subjekt. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby bylo každoročně zveřejňováno prohlášení o dodržování.

5. Aniž je dotčen čl. 9 odst. 2 a článek 10, nepoužijí vnitrostátní regulační orgány u zeměpisného nebo uživatelského trhu mechanismy regulace trhu pro koncové uživatele podle odstavce 1 tohoto článku, pokud jsou přesvědčeny, že existuje účinná hospodářská soutěž.

Článek 18

Kontroly regulace minimálního souboru pronajatých okruhů

1. Pokud na základě výsledku analýzy trhu provedené podle čl. 16 odst. 3 vnitrostátní regulační orgán zjistí, že na trhu pro poskytování části nebo celého minimálního souboru pronajatých okruhů není účinná hospodářská soutěž, určí v souladu s článkem 14 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) podniky s významnou tržní silou v oblasti poskytování těchto zvláštních prvků minimálního souboru služeb pronajatých okruhů na celém území nebo na jeho části. V souvislosti s těmito zvláštními trhy pronajatých okruhů uloží vnitrostátní regulační orgán takovým podnikům povinnosti týkající se poskytování minimálního souboru pronajatých okruhů, jak jsou stanoveny v seznamu norem zveřejněném v Úředním věstníku Evropských společenství v souladu

s článkem 17 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), a podmínky pro takové poskytování uvedené v příloze VII této směrnice.

2. Pokud na základě výsledku analýzy trhu provedené podle čl. 16 odst. 3 vnitrostátní regulační orgán zjistí, že na relevantním trhu pro poskytování pronajatých okruhů v rozsahu minimálního souboru je účinná hospodářská soutěž, zruší povinnosti uvedené v odstavci 1 ve vztahu k tomuto zvláštním trhu pronajatých okruhů.

3. Minimální soubor pronajatých okruhů s harmonizovanými vlastnostmi a souvisejícími normami se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* jako součást seznamu norem uvedeného v článku 17 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice). Komise může v souladu s postupem uvedeným v čl. 37 odst. 2 této směrnice přijmout změny nezbytné k přizpůsobení minimálního souboru pronajatých okruhů novému technickému vývoji a změnám v poptávce na trhu, včetně možného vynětí určitých druhů pronajatých okruhů z minimálního souboru.

Článek 19

Volba a předvolba operátora

1. Vnitrostátní regulační orgány vyžadují od podniků, které byly v souladu s čl. 16 odst. 3 oznámeny jako podniky s významnou tržní silou v oblasti poskytování připojení k veřejné telefonní síti a jejího používání v pevném místě, aby umožnily svým účastníkům přístup ke službám kteréhokoli propojeného poskytovatele veřejně přístupných telefonních služeb:

- a) na základě jednotlivých volání volbou kódu operátora, a
- b) prostřednictvím takového systému předvolby, který umožňuje při jednotlivých voláních volbou kódu operátora potlačit jakýkoli výběr určený předvolbou.

2. Požadavky uživatelů na zavedení těchto služeb v jiných sítích nebo jinými způsoby se posuzují v souladu s postupem pro analýzu trhu stanoveným v článku 16 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) a provádějí se v souladu s článkem 12 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice).

3. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby ceny za přístup a propojení v souvislosti s poskytováním služeb uvedených v odstavci 1 byly nákladově orientovány a aby případné přímé zpoplatnění účastníků neodrazovalo od využívání těchto služeb.

KAPITOLA IV

ZÁJMY A PRÁVA KONCOVÝCH UŽIVATELŮ

Článek 20

Smlouvy

1. Odstavce 2, 3 a 4 se použijí, aniž by tím byla dotčena pravidla Společenství na ochranu spotřebitele, zejména směrnice 97/7/ES a 93/13/ES, a vnitrostátní pravidla ve shodě s právními předpisy Společenství.

2. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé, kteří si objednají služby poskytující připojení a/nebo přístup k veřejné telefonní síti, měli právo uzavřít smlouvu s jedním nebo s více podniky, které takové služby poskytují. Ve smlouvě musí být alespoň uvedeno:

- a) označení a adresa poskytovatele;
- b) poskytované služby, nabízené úrovně kvality služeb, jakož i lhůta pro počáteční připojení;
- c) druhy nabízených služeb provozu a údržby;
- d) podrobné údaje o cenách a sazbách, jakož i prostředky, jakými lze získat aktuální informace o všech uplatňovaných sazbách a poplatcích za provoz a údržbu;
- e) doba platnosti smlouvy, podmínky pro obnovení a ukončení služeb a smlouvy;
- f) jakákoli ujednání o odškodnění a náhradě, která budou použita v případě nedodržení úrovně kvality služeb stanovené ve smlouvě; a
- g) způsob zahájení řízení o urovnání sporů v souladu s článkem 34.

Členské státy mohou rozšířit tyto povinnosti i na jiné koncové uživatele.

3. Jestliže jsou uzavírány smlouvy mezi spotřebiteli a poskytovateli služeb elektronických komunikací jinými než těmi, kteří poskytují připojení a/nebo přístup k veřejné telefonní síti, musí být do takových smluv zahrnuty také informace uvedené v odstavci 2. Členské státy mohou rozšířit tyto povinnosti i na jiné koncové uživatele.

4. Na základě oznámení o navrhovaných změnách smluvních podmínek mají účastníci právo zrušit smlouvu bez postihu. Nejpozději jeden měsíc před takovou změnou musí být účastníci

odpovídajícím způsobem vyrozumění a současně musí být informováni o svém právu takovou smlouvu bez postihu zrušit, jestliže nové podmínky nepřijímají.

Článek 21

Průhlednost a zveřejňování informací

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s přílohou II byly koncovým uživatelům a spotřebitelům zpřístupněny průhledné a aktuální informace o uplatňovaných cenách a sazbách a o standardních smluvních podmínkách, které se týkají přístupu k veřejně přístupným telefonním službám a jejich využívání.

2. Vnitrostátní regulační orgány podporují poskytování informací, s cílem umožnit koncovým uživatelům, pokud je to vhodné, a spotřebitelům nezávisle posoudit náklady na alternativní způsoby využívání, například prostřednictvím interaktivních průvodců.

Článek 22

Kvalita služeb

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly po zvážení názorů zainteresovaných stran požadovat od podniků poskytujících veřejně přístupné služby elektronických komunikací, aby zveřejňovaly srovnatelné, odpovídající a aktuální informace pro koncové uživatele o kvalitě svých služeb. Informace se na žádost poskytují před jejich zveřejněním také vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

2. V zájmu zajištění přístupu koncových uživatelů k úplným, srovnatelným a uživatelsky vstřícným informacím mohou vnitrostátní regulační orgány stanovit mimo jiné parametry kvality služby, které mají být měřeny, jakož i obsah a formu informací, které mají být zveřejněny včetně způsobu, jakým mají být informace zveřejněny. Popřípadě mohou být použity parametry, definice a metody měření uvedené v příloze III.

Článek 23

Integrita sítě

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění integrity veřejné telefonní sítě v pevných místech a v případě katastrofického selhání sítě nebo v případech zásahu vyšší moci též k zajištění přístupnosti veřejné telefonní sítě a veřejně přístupných telefonních služeb v pevných místech. Členské státy zajistí, aby podniky poskytující veřejně přístupné telefonní služby v pevných místech přijaly veškerá přiměřená opatření k zajištění nepřetržitého přístupu k tísňovým službám.

Článek 24

Interoperabilita zařízení digitální televize určených pro spotřebitele

Členské státy zajistí interoperabilitu zařízení digitální televize určených pro spotřebitele v souladu s přílohou VI.

Článek 25

Operátorské služby a informační služba o účastnických číslech

1. Členské státy zajistí, aby účastníci veřejně přístupných telefonních služeb měli právo být uvedeni ve veřejně přístupném účastnickém seznamu uvedeném v čl. 5 odst. 1 písm. a).

2. Členské státy zajistí, aby všechny podniky, které přidělují telefonní čísla účastníkům, vyhověly všem oprávněným žádostem o zpřístupnění příslušných informací ve smluveném formátu a za podmínek, které jsou spravedlivé, objektivní, nákladově orientované a nediskriminační, s cílem poskytovat veřejně přístupné informační služby o účastnických číslech a poskytovat účastnické seznamy.

3. Členské státy zajistí, aby všichni koncoví uživatelé, kteří mají připojení k veřejné telefonní síti, měli přístup k operátorským službám a k informačním službám o účastnických číslech v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. b).

4. Členské státy nezachovají žádná regulační omezení, která by bránila koncovým uživatelům v jednom členském státě v přímém přístupu k informační službě o účastnických číslech v druhém členském státě.

5. Odstavce 1, 2, 3 a 4 se uplatní s výhradou požadavků právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů a soukromí, zejména článku 11 směrnice 97/66/ES.

Článek 26

Jednotné evropské číslo tísňového volání

1. Členské státy zajistí, aby všichni koncoví uživatelé veřejně přístupných telefonních služeb, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, mohli vedle jakýchkoli jiných národních čísel tísňového volání určených vnitrostátními regulačními orgány bezplatně volat i tísňové služby s použitím jednotného evropského čísla tísňového volání „112“.

2. Členské státy zajistí, aby volání na jednotné evropské číslo tísňového volání „112“ byla přiměřeně zodpovězena a vyřízena způsobem nejlépe odpovídajícím vnitrostátní organizaci záchranných systémů a v rámci technologických možností těchto sítí.

3. Členské státy zajistí, aby podniky, které zajišťují veřejné telefonní sítě, zpřístupnily orgánům, které zasahují v případě tísňové situace, u všech volání na jednotné evropské číslo tísňového volání „112“ údaj o tom, kde se volající nachází, pokud je to technicky proveditelné.

4. Členské státy zajistí, aby občané byli odpovídajícím způsobem informováni o existenci a používání jednotného evropského čísla tísňového volání „112“.

Článek 27

Evropské telefonní přístupové kódy

1. Členské státy zajistí, aby přístupový kód „00“ byl standardním přístupovým kódem pro mezinárodní spojení. Pro volání mezi sousedícími přeshraničními lokalitami členských států může být vytvořen nebo zachován zvláštní režim. Koncoví uživatelé veřejně přístupných telefonních služeb v dotyčných lokalitách musí být o takových režimech plně informováni.

2. Členské státy zajistí, aby všechny podniky zajišťující veřejné telefonní sítě vyřizovaly veškerá volání do evropského telefonního číslovacího prostoru, aniž by tím byl dotčen nárok podniku, který provozuje veřejnou telefonní síť, na náhradu nákladů na přenos volání ve své síti.

Článek 28

Nezeměpisná čísla

Členské státy zajistí, aby v případě, že je to technicky a ekonomicky proveditelné, měli koncoví uživatelé z jiných členských států přístup k nezeměpisným číslům na jejich území kromě případů, kdy se volaný účastník rozhodl z obchodních důvodů omezit přístup volajících, kteří se nacházejí ve vymezených zeměpisných oblastech.

Článek 29

Poskytování doplňkových služeb

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly pravomoc vyžadovat od všech podniků provozujících veřejné telefonní sítě, aby zpřístupnily koncovým uživatelům služby uvedené v příloze I části B, pokud je to technicky proveditelné a ekonomicky přijatelné.

2. Členský stát se může rozhodnout neuplatňovat na celém svém území nebo jeho části ustanovení odstavce 1, pokud po zohlednění názorů zúčastněných stran dospěje k názoru, že přístup k těmto službám je dostatečný.

3. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 2, mohou členské státy uložit všem podnikům povinnosti uvedené v příloze I části A písmenu e) týkající se odpojení jako obecný požadavek.

Článek 30

Přenositelnost čísel

1. Členské státy zajistí, aby si všichni účastníci veřejně přístupných telefonních služeb, včetně mobilních služeb, kteří o to požádají, mohli ponechat své číslo (svá čísla) nezávisle na podniku, který službu poskytuje:

- a) v případě zeměpisných čísel v určitém místě, a
- b) v případě nezeměpisných čísel kdekoli.

Tento odstavec se nevztahuje na přenositelnost čísel mezi sítěmi poskytujícími služby v pevných místech a mobilními sítěmi.

2. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby stanovování cen za propojení v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel bylo nákladově orientované a aby případné přímé zpoplatnění účastníků neodrazovalo od používání těchto služeb.

3. Vnitrostátní regulační orgány nestanoví sazby pro koncové uživatele za přenesení čísel způsobem, který by narušoval hospodářskou soutěž, například stanovením zvláštních nebo společných sazeb pro koncové uživatele.

Článek 31

Povinnosti ve veřejném zájmu

1. Členské státy mohou podnikům podléhajícím jejich příslušnosti uložit přijatelné povinnosti ve veřejném zájmu provozovat určené kanály a služby rozhlasového a televizního vysílání využitím sítí elektronických komunikací používaných pro veřejné šíření rozhlasového a televizního vysílání, pokud tyto sítě využívá významný počet koncových uživatelů jako hlavní prostředky pro příjem rozhlasového a televizního vysílání. Takové povinnosti se ukládají pouze tehdy, jsou-li nezbytně nutné k dosažení jasně vymezených cílů obecného zájmu, a musí být přiměřené a průhledné. Tyto povinnosti podléhají pravidelnému přezkoumání.

2. Pravomoc členských států stanovit odpovídající případné úhrady, pokud jde o opatření přijatá v souladu s tímto článkem, není dotčena ani odstavcem 1 tohoto článku ani čl. 3 odst. 2 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice), přičemž musí být

současně zajištěno, aby za obdobných okolností neexistovala žádná diskriminace ve vztahu k podnikům zajišťujícím sítě elektronických komunikací. Pokud je stanoveno poskytnutí úhrady, členské státy zajistí, aby bylo prováděno přiměřeným a průhledným způsobem.

KAPITOLA V

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Povinné doplňkové služby

Kromě služeb zahrnutých v povinnostech univerzální služby definovaných v kapitole II se mohou členské státy rozhodnout zavést na svém vlastním území veřejně přístupné doplňkové služby, aniž by za těchto okolností mohl být předepsán mechanismus náhrad, na kterém by se podílely určité podniky.

Článek 33

Konzultace se zainteresovanými stranami

1. Členské státy zajistí, je-li to vhodné, aby vnitrostátní regulační orgány zohledňovaly názory koncových uživatelů a spotřebitelů (zejména zdravotně postižených uživatelů), výrobců, podniků, které zajišťují sítě a/nebo poskytují služby elektronických komunikací, v záležitostech týkajících se všech práv koncových uživatelů a spotřebitelů ohledně veřejně přístupných služeb elektronických komunikací, zejména pokud mají výrazný dopad na trh.

2. Zainteresované strany mohou podle pokynů vnitrostátních regulačních orgánů popřípadě vytvářet mechanismy zahrnující spotřebitele, skupiny uživatelů a poskytovatele služeb aby zlepšily obecnou kvalitu poskytování služeb, mimo jiné vyvíjením a sledováním kodexů chování a provozních norem.

Článek 34

Mimosoudní řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby pro vyřizování nevyřešených sporů, jejichž účastníky jsou spotřebitelé a které se týkají záležitostí, na které se vztahuje tato směrnice, byly přístupné průhledné,

jednoduché a ne příliš nákladné mimosoudní postupy. Členské státy přijmou opatření, kterými zajistí, aby takové postupy umožňovaly spravedlivé a rychlé urovnání sporu a popřípadě přijmou systém odškodnění a/nebo náhrad. Členské státy mohou rozšířit tyto povinnosti i na spory týkající se jiných koncových uživatelů.

2. Členské státy zajistí, aby jejich právní předpisy nebránily zřízení institucí pověřených vyřizováním stížností a poskytováním on-line služeb na odpovídající územní úrovni s cílem usnadnit spotřebitelům a koncovým uživatelům přístup k řešení sporů.

3. Pokud se takové spory týkají účastníků sporů v různých členských státech, koordinují členské státy své úsilí s cílem vyřešit spor.

4. Tímto článkem nejsou dotčena vnitrostátní soudní řízení.

Článek 35

Přizpůsobení technickému vývoji

Změny nezbytné pro přizpůsobení příloh I, II, III, VI a VII technickému vývoji nebo změnám v poptávce na trhu přijme Komise v souladu s postupem stanoveným v čl. 37 odst. 2.

Článek 36

Oznamování, sledování a přezkum

1. Vnitrostátní regulační orgány oznámí Komisi nejpozději ke dni použitelnosti směrnice uvedenému v čl. 38 odst. 1 druhém pododstavci názvy podniků určených jako podniky mající povinnosti univerzální služby podle čl. 8 odst. 1 a okamžitě v případě jakýchkoliv pozdějších změn.

Komise zpřístupní informace ve snadno přístupné formě a předá je Komunikačnímu výboru uvedenému v článku 37.

2. Vnitrostátní regulační orgány oznámí Komisi názvy operátorů, kteří jsou pro účely této směrnice považováni za subjekty s významnou tržní silou, a povinnosti, které jim byly uloženy podle této směrnice. Jakékoli změny mající vliv na povinnosti uložené podnikům nebo na touto směrnicí dotčené podniky musí být neprodleně oznámeny Komisi.

3. Komise pravidelně přezkoumává uplatňování této směrnice a podává zprávu Evropskému parlamentu a Radě, a to poprvé nejpozději do tří let ode dne použitelnosti směrnice uvedeného

v čl. 38 odst. 1 druhém pododstavci. Členské státy a vnitrostátní regulační orgány poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné pro tyto účely.

Článek 37

Výbor

1. Komisi je nápomocen Komunikační výbor, zřízený článkem 22 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 38

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 24. července 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Za Evropský parlament

předseda

P. COX

Použijí tyto předpisy ode dne 25. července 2003.

2. Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice, a všechny jejich pozdější změny.

Článek 39

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 40

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 7. března 2002.

Za Radu

předseda

J. C. APARICIO

PŘÍLOHA I

POPIS DOPLŇKOVÝCH SLUŽEB A SLUŽEB UVEDENÝCH V ČLÁNCÍCH 10 (KONTROLA VÝDAJŮ)
A 29 (DOPLŇKOVÉ SLUŽBY)

Část A: Doplnkové služby a služby uvedené v článku 10

a) *Podrobný rozpis účtů*

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány, s výhradou požadavků příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů a soukromí, mohly stanovit základní úroveň podrobného rozpisu účtů, které mají být spotřebitelům bezplatně poskytovány určenými podniky (jak stanoví článek 8), aby spotřebitelé mohli:

- i) ověřovat a kontrolovat poplatky za používání veřejné telefonní sítě v pevném místě a/nebo za související veřejně přístupné telefonní služby, a
- ii) odpovídajícím způsobem sledovat používání a výdaje a mít tak přiměřený stupeň kontroly nad svými účty.

Popřípadě lze účastníkům nabízet ještě podrobnější rozpis účtu za přiměřenou cenu nebo bezplatně.

Volání, za něž volající účastník neplatí, včetně volání na poradenské linky, se v podrobném rozpisu účtů volajícího účastníka neuvádějí.

b) *Selektivní blokování odchozích volání, bezplatně*

Jedná se o bezplatnou doplňkovou službu, jejímž prostřednictvím může účastník, který o to požádá poskytovatele telefonní služby, bezplatně blokovat určené druhy odchozích volání nebo volání na určené druhy čísel.

c) *Systémy předplatného*

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly od určených podniků požadovat, aby poskytovaly spotřebitelům službu umožňující předplacení přístupu k veřejné telefonní síti a využívání veřejně přístupných telefonních služeb.

d) *Postupné splácení poplatků za připojení*

Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány mohly od určených podniků požadovat, aby umožnily spotřebitelům postupné splácení poplatků za připojení k veřejné telefonní síti.

e) *Neplacení účtů*

Členské státy povolí zvláštní opatření, která řeší problematiku neplacení telefonních účtů za používání veřejné telefonní sítě v pevném místě; tato opatření musí být přiměřená, nediskriminační a musí být zveřejněna. Tato opatření mají zajistit, aby účastníci byli předem řádně upozorněni na všechny důsledky neplacení účtu, tj. na přerušení služby nebo odpojení. S výjimkou případů podvodu, soustavného opožděného placení nebo neplacení mají tato opatření zajistit, pokud je to technicky proveditelné, aby se jakékoli přerušení služby týkalo pouze dotyčné služby. Odpojení z důvodu neplacení účtů by mělo následovat až po řádném upozornění účastníka. Členské státy mohou umožnit, aby úplnému odpojení předcházelo období omezení služeb, během něhož jsou povolena pouze ta volání, která nejsou pro účastníka zpoplatněna (např. „112“).

Část B: Seznam doplňkových služeb uvedených v článku 29

a) *Tónová volba neboli signalizace DTMF*

Veřejná telefonní síť umožňuje použití tónů DTMF podle definice uvedené v ETSI ETR 207 pro signalizaci konec-konec, a to jak v rámci členského státu, tak mezi členskými státy.

b) *Identifikace volajícího*

Volanému se zobrazuje číslo volajícího ještě před přijetím hovoru.

Tato doplňková služba by měla být poskytována v souladu s příslušnými právními předpisy o ochraně osobních údajů a soukromí, zejména se směrnicí 97/66/ES.

V mezích technické proveditelnosti by měli operátoři poskytovat údaje a signály k usnadnění nabídky identity volajícího a tónové volby za hranicemi členského státu.

PŘÍLOHA II

**INFORMACE, KTERÉ MAJÍ BÝT ZVEŘEJNĚNY V SOULADU S ČLÁNKEM 21 (PRŮHLEDNOST
A ZVEŘEJŇOVÁNÍ INFORMACÍ)**

Vnitrostátní regulační orgán je odpovědný za zajištění toho, že informace uvedené v této příloze budou zveřejněny v souladu s článkem 21. Vnitrostátní regulační orgán rozhodne o tom, které informace zveřejní podniky zajišťující veřejné telefonní sítě a/nebo poskytující veřejně přístupné telefonní služby a které informace zveřejní samotný vnitrostátní regulační orgán, aby spotřebitelé měli možnost se při výběru rozhodovat s plnou znalostí věci.

1. Jméno (jména) a adresa (adresy) podniku (podniků),

tj. jména a adresy sídla podniků, které zajišťují veřejné telefonní sítě a/nebo poskytují veřejně přístupné telefonní služby.
 2. Nabízené veřejně přístupné telefonní služby
 - 2.1 Rozsah veřejně přístupné telefonní služby

Popis nabízených veřejně přístupných telefonních služeb uvádějící, co je zahrnuto do účastnického poplatku a do pravidelného poplatku za pronájem (např. operátorské služby, účastnické seznamy, informační služby o účastnických číslech, selektivní blokování volání, podrobný rozpis účtů, provoz a údržba atd.).
 - 2.2 Standardní sazby pro přístup, všechny druhy hovorného, služba provozu a údržby, včetně podrobností o standardních slevách, které jsou uplatňovány, jakož i o zvláštních a cílených systémech sazeb.
 - 2.3 Koncepce odškodnění/náhrad, včetně podrobných údajů o nabízených systémech odškodnění/náhrad.
 - 2.4 Druhy nabízených služeb provozu a údržby.
 - 2.5 Standardní smluvní podmínky, popřípadě včetně případné minimální doby platnosti smlouvy.
 3. Mechanismy urovnání sporů včetně těch, které vypracovaly podniky.
 4. Informace o právech týkajících se univerzální služby, včetně doplňkových služeb a služeb uvedených v příloze I.
-

PŘÍLOHA III

PARAMETRY KVALITY SLUŽBY

Parametry, definice a metody měření dodacích lhůt a kvality služby uvedené v článcích 11 a 22

Parametr ⁽¹⁾	Definice	Metoda měření
Dodací lhůta pro počáteční připojení	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Četnost poruch na jeden přístupový okruh	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Doba odstranění poruchového stavu	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Podíl neúspěšných pokusů o spojení ⁽²⁾	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Doba potřebná pro sestavení spojení ⁽²⁾	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Doba odezvy operátorských služeb	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Doba odezvy informační služby o účastnických číslech	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Míra pohotovosti veřejných telefonních automatů, mincovních a kartových	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1
Reklamacce správnosti vyúčtování	ETSI EG 201 769-1	ETSI EG 201 769-1

⁽¹⁾ Parametry by měly umožňovat analýzu jejich plnění, která se má provádět na regionální úrovni (tj. alespoň na úrovni 2 Klasifikace územních statistických jednotek (NUTS) zavedené Eurostatem).

⁽²⁾ Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat uchování aktuálních informací o plnění těchto dvou parametrů, jestliže je prokázáno, že jejich plnění je v těchto dvou oblastech uspokojivé.

Pozn.: Číslo verze ETSI EG 201 769— 1 je 1.1.1 (duben 2000).

PŘÍLOHA IV

**VÝPOČET PŘÍPADNÝCH ČISTÝCH NÁKLADŮ NA POVINNOSTI UNIVERZÁLNÍ SLUŽBY
A VYTVOŘENÍ MECHANISMU JEJICH HRAZENÍ NEBO ROZDĚLENÍ V SOULADU S ČLÁNKY 12 A 13****Část A: Výpočet čistých nákladů**

Povinnostmi univerzální služby se rozumějí povinnosti týkající se zajišťování sítě a poskytování služby ve vymezené zeměpisné oblasti, které členský stát uložil podniku, popřípadě včetně účtování průměrných cen za poskytování dané služby v dané zeměpisné oblasti nebo poskytování určitých možností volby sazeb pro spotřebitele s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami.

Vnitrostátní regulační orgány zváží všechny prostředky k zajištění potřebné motivace podniků (určených nebo neurčených) k plnění povinností univerzální služby s ohledem na rentabilitu. Při provádění výpočtu se mají čisté náklady na povinnosti univerzální služby vypočítat jako rozdíl mezi čistými náklady určeného podniku na provoz při dodržování povinností univerzální služby a na provoz bez povinnosti univerzální služby. Tato zásada se uplatní bez ohledu na to, zda je síť konkrétního členského státu plně rozvinuta nebo se zatím teprve rozvíjí a rozšiřuje. Důkladnou pozornost je třeba věnovat přesnému vyčíslení nákladů, kterým by se určený podnik vyhnul, kdyby neměl povinnosti univerzální služby. Výpočet čistých nákladů by měl zohlednit výhody, včetně nehmotných výhod, které má operátor univerzální služby.

Výpočet má vycházet z nákladů připadajících na:

- i) prvky vymezených služeb, které lze poskytovat pouze se ztrátou nebo za nákladových podmínek, které nejsou běžnými obchodními podmínkami.

Tato kategorie může zahrnovat prvky služeb, jako je přístup k tísňovým telefonním službám, poskytování některých veřejných telefonních automatů, poskytování některých služeb nebo zařízení pro zdravotně postižené osoby, atd.;

- ii) určité koncové uživatele nebo skupiny koncových uživatelů, kterým lze při zohlednění nákladů na zajišťování zmíněné sítě a poskytování zmíněné služby, získaných výnosů a zeměpisného zprůměrování cen uloženého členským státem poskytovat službu pouze se ztrátou nebo za nákladových podmínek, které nejsou běžnými obchodními podmínkami.

Tato kategorie zahrnuje koncové uživatele nebo skupiny koncových uživatelů, kterým by nebyla poskytnuta služba komerčním operátorem, který neměl povinnost poskytovat univerzální službu.

Výpočet čistých nákladů určitých aspektů povinností univerzální služby se provádí odděleně tak, aby se zabránilo dvojímu začítování jakýchkoli přímých nebo nepřímých výhod a nákladů. Celkové čisté náklady na povinnosti univerzální služby podniku se vypočítávají jako souhrn čistých nákladů vzniklých z jednotlivých součástí povinností univerzální služby při zohlednění veškerých nehmotných výhod. Vnitrostátní regulační orgán je odpovědný za ověření čistých nákladů.

Část B: Úhrada čistých nákladů na povinnosti univerzální služby

Úhrada nebo financování čistých nákladů na povinnosti univerzální služby vyžaduje, aby byla určeným podnikům, které mají povinnosti univerzální služby, poskytnuta náhrada za služby, které poskytují za nekomerčních podmínek. Protože taková náhrada zahrnuje finanční převody, členské státy zajistí, aby probíhaly objektivním, průhledným, nediskriminačním a přiměřeným způsobem. To znamená, aby převody co nejméně narušovaly hospodářskou soutěž a uživatelskou poptávku.

V souladu s čl. 13 odst. 3 musí mechanismus rozdělení, který se opírá o fond, používat průhledné a neutrální prostředky pro vybírání příspěvků, čímž se zabrání nebezpečí dvojího uložení příspěvků, které se vztahují jak na výstupy, tak na vstupy podniků.

Nezávislý subjekt, který spravuje fond, je odpovědný za vybírání příspěvků od podniků, kterým je vyměřena povinnost platit příspěvky na krytí čistých nákladů na povinnosti univerzální služby v dotyčném členském státě, a má dohlížet na převod dlužných částek a/nebo správních poplatků podnikům, které jsou oprávněny k příjmu plateb z fondu.

PŘÍLOHA V

POSTUP PŘEZKOUMÁNÍ ROZSAHU UNIVERZÁLNÍ SLUŽBY V SOULADU S ČLÁNEM 15

Při posuzování, zda má být provedeno přezkoumání rozsahu povinností univerzální služby, musí vzít Komise v úvahu tato hlediska:

- sociální vývoj a vývoj trhu ve vztahu ke službám využívaným spotřebiteli,
- sociální vývoj a vývoj trhu ve vztahu k dostupnosti a možnosti výběru služeb pro spotřebitele,
- technologický vývoj ve vztahu ke způsobu, jakým jsou služby spotřebitelům poskytovány.

Při posuzování, zda se má rozsah povinností univerzální služby změnit nebo znovu definovat, musí vzít Komise v úvahu tato hlediska:

- zda jsou určité služby dostupné většině spotřebitelů a jí využívány a zda jejich nedostupnost nebo nevyužívání menšinou spotřebitelů nevede k společenskému vyloučení, a
 - zda dostupnost a využívání určitých služeb přináší obecný prospěch všem spotřebitelům, takže je veřejný zásah oprávněný v případech, kdy nejsou určité služby poskytovány veřejnosti za běžných obchodních podmínek.
-

PŘÍLOHA VI

INTEROPERABILITA ZAŘÍZENÍ DIGITÁLNÍ TELEVIZE URČENÝCH PRO SPOTŘEBITELE PODLE ČLÁNKU 24**1. Společný kódovací algoritmus a příjem volně vysílaných programů**

Veškerá zařízení pro spotřebitele určená pro příjem digitálních televizních signálů, která jsou prodávána, pronajímána nebo jinak poskytována ve Společenství a jsou schopna dekodovat digitální televizní signály, musí:

- umožňovat dekodování takových signálů podle společného evropského kódovacího algoritmu, který je spravován uznaným evropskou normalizační organizací, v současnosti ETSI,
- reprodukovat signály, které byly volně přeneseny, pokud v případě, že je takové zařízení pronajato, nájemce jedná v souladu s příslušnou nájemní smlouvou.

2. Interoperabilita pro analogové a digitální televizní přijímače

Každý analogový televizní přijímač se zabudovanou obrazovkou s viditelnou úhlopříčkou delší než 42 cm, který je uveden ve Společenství na trh za účelem prodeje nebo pronájmu, musí být vybaven nejméně jednou zásuvkou s otevřeným rozhraním, jak je normalizována uznaným evropským normalizačním orgánem, například jak stanoví norma CENELEC EN 50 049— 1:1997, která umožňuje jednoduché připojení periferních zařízení, zejména přidavných dekodérů a digitálních přijímačů.

Každý digitální televizní přijímač se zabudovanou obrazovkou s viditelnou úhlopříčkou delší než 30 cm, který je uveden ve Společenství na trh za účelem prodeje nebo pronájmu, musí být vybaven nejméně jednou zásuvkou s otevřeným rozhraním (buď normalizovanou nebo vyhovující normě přijaté uznaným evropským normalizačním orgánem, nebo vyhovující specifikacím používaným v celém průmyslovém oboru), např. zásuvkou společného rozhraní DVB, která umožňuje jednoduché připojení periferních zařízení a může propouštět všechny prvky digitálního televizního signálu, včetně informací týkajících se interaktivních služeb a služeb s podmíněným přístupem.

PŘÍLOHA VII

PODMÍNKY PRO MINIMÁLNÍ SOUBOR PRONAJATÝCH OKRUHŮ PODLE ČLÁNKU 18

Pozn.: V souladu s postupem podle článku 18 by měla trvat povinnost pokračovat v poskytování minimálního souboru pronajatých okruhů za podmínek stanovených směrnicí 92/44/ES do té doby, než vnitrostátní regulační orgán rozhodne, že na relevantním trhu pronajatých okruhů existuje účinná hospodářská soutěž.

Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby při poskytování minimálního souboru pronajatých okruhů podle článku 18 byly dodržovány základní zásady nediskriminace, nákladové orientace a průhlednosti.

1. *Nediskriminace*

Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby podniky s významnou tržní silou podle čl. 18 odst. 1 dodržovaly zásadu nediskriminace při poskytování pronajatých okruhů uvedených v článku 18. Tyto podniky musí uplatňovat podobné podmínky za podobných okolností pro podniky poskytující podobné služby a musí poskytovat pronajaté okruhy jiným podnikům za stejných podmínek a ve stejné kvalitě, jako při jejich poskytování v rámci svých vlastních služeb, popřípadě svým dceřiným podnikům nebo partnerům.

2. *Nákladová orientace*

Vnitrostátní regulační orgány popřípadě zajistí, aby byly sazby za pronajaté okruhy uvedené v článku 18 v souladu se základními zásadami nákladové orientace.

Za tímto účelem vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby podniky s významnou tržní silou podle čl. 18 odst. 1 vypracovaly a v praxi používaly vhodný systém nákladového účetnictví.

Vnitrostátní regulační orgány mají mít přístupné dostatečně podrobné informace o systémech nákladového účetnictví uplatňovaných těmito podniky. Na žádost předkládají tyto informace Komisi.

3. *Průhlednost*

Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby následující informace týkající se minimálního souboru pronajatých okruhů uvedených v článku 18 byly zveřejněny ve snadno přístupné formě.

3.1 *Technické charakteristiky, včetně fyzických a elektrických charakteristik, jakož i podrobných technických a výkonnostních specifikací, které se použijí v koncovém bodu sítě.*3.2 *Sazby, včetně poplatků za počáteční připojení, pravidelných poplatků za pronájem a jiných poplatků. Pokud jsou sazby diferencované, je nutné tuto okolnost uvést.*

V případě, že se při vyřizování konkrétní žádosti podnik s významnou tržní silou podle čl. 18 odst. 1 domnívá, že není přiměřené poskytovat pronajaté okruhy v rámci minimálního souboru podle jeho zveřejněných sazeb a dodacích podmínek, musí požádat vnitrostátní regulační orgán o souhlas s úpravou těchto podmínek v daném případě.

3.3 *Dodací podmínky, včetně alespoň těchto prvků:*

- informací týkajících se postupu při objednávce,
- obvyklé dodací lhůty, kterou se rozumí doba počínající dnem, kdy uživatel závazně požádal o pronajatý okruh, během níž bylo 95 % všech pronajatých okruhů stejného druhu propojeno zákazníkům.

Tato doba se stanoví na základě skutečných dodacích lhůt u pronajatých okruhů během určitého časového intervalu přiměřené délky. Do výpočtu nesmějí být zahrnuty případy, kdy uživatelé požádali o delší dodací lhůtu,

- doby platnosti smlouvy, která zahrnuje dobu, která je obecně stanovena ve smlouvě, a minimální doba platnosti smlouvy, kterou je uživatel povinen přijmout,
- obvyklé doby trvání opravy, kterou se rozumí doba počítaná od okamžiku, kdy byla porucha ohlášena odpovědné jednotce podniku s významnou tržní silou podle čl. 18 odst. 1, až do okamžiku, kdy bylo 80 % všech pronajatých okruhů stejného druhu znovu uvedeno do provozu a ve vhodných případech bylo oznámeno uživatelům, že okruhy jsou opět v provozu. Pokud jsou nabízeny různé třídy kvality oprav u stejných druhů pronajatých okruhů, zveřejní se různé obvyklé doby trvání opravy,
- jakýchkoli postupů pro náhrady.

Navíc pokud se členský stát domnívá, že dosažené výsledky při poskytování minimálního souboru pronajatých okruhů neodpovídají potřebám uživatelů, může stanovit vhodné cíle pro výše uvedené dodací podmínky.
